

Slovenski oktet hoče na vrh

Žitajska tridnevna uspešnica je izzvenela klasično-koroško, z narodno in umetno pesmijo - na koncertu profiliranih vokalnih skupin; ansamblov, ki so bledoličnosti povprečja že uspešno ušli, podobno ko favoriti masovnemu grozdu na kolesarski srhljivki tour de France.

Organizatorjem žitajske Trte pa najpozneje od minulega festivala dalje smemo upravičeno podtikavati zvrhano mero strokovne spretnosti. Morda celo več, saj so v koordinacijo tridnevnega prireditvenega niza poleg programskih viškov, brezhibne organizacije in prepričljivih moderacijskih prijemov prav tako uspešno vključili nebeškega Petra, ki je - ko da je bilo zmenjeno - svoje nakopičene plohe spraznil nad Žitaro vasjo eksaktno usklajeno šele nekaj minut po koncu koncerta na prostem - torej po uspešnem višku letošnjega festivala. Kar po angleško, s komentarjem »timing«, se je oddahnil zadovoljen društvenik ter pomenljivo pomežiknil novinarju, pa še proti nebu.

Več ko 450 gostov je prisluhnilo ambicioznemu MPZ Trta (vodi jih Pavli Stern), priznanemu oktetu Suha (prof. Matevž Fabijan), ekscelentnim Korošcem-sosedom »Stimmen aus Kärnten« (Roland Loibnegger) in - naelektreni, najnovejši formaciji Slovenskega okteta (dr. Mirko Cuderman). Spored sta dramaturško posrečeno povezala v strnjeno enoto Roberto Mrkun po slovensko in Hans Mosser po nemško, slednji koroški glasbeni pedagog in »nepopoljšljiv graditelj mostov« med slovensko in nemško pesmijo, med obema jezikovnima skupinama na Koroškem. Slavko Einspieler, predsednik trdožive Trte, se je zahvalil vsem, ki so ga omogočili, svoje doprinesli k uspehu »Trtinega trovečerja« - društvenikom, kaplanu, sponzorjem, nastopajočim in obiskovalcem.

Slovenski oktet je nedvomno med Korošci - ne samo slovensko govorečimi - tista čarobna formula, ki zdrami domala vsakogar, ki je okužen s pevskim virusom. In tudi tokrat ni bilo drugače. Fantje iz Slovenije - novi sestav Slovenskega okteta je mlad, profesionalen in nedvomno izjemno obetaven - pa so seveda vedeli, kdor zapoje koroški publiki npr.

Kernjakovo, se je podal v levji brlog! No - koroški brlog so mladi Oktetovci zapustili živi! To pa ni malo! Poslušalci so lahko prisluhnili pevcem, ki podajajo že danes nezamenljivo svojo zborovsko glasovno podobo. Opremljeni so z vsem, kar potrebujejo, da se bojo kar kmalu otesli nenavadno velikih senc svojih predhodnikov, so talentirani, podkovani, nazamenljivi in tudi drzni dovolj, da bojo sloviti tradiciji Grošlja, Lipuščka, Ambroža, Kozlevčarja, Koresa, Čareja, Čadeža in drugih dodali novega sijaja, se nekega dne uvrstili v imenitno galerijo nepozabnih Slovenskih oktetov, ki so in so bili ambasadorji slovenske pesmi, s tem pa vsega slovenskega - znanja in ponosa - na vseh kontinentih.

Emanuel Polanšek